

Magyar béke? Jézusi béke?

Drámai közhangulatot tapasztal a hívő és a nem hívő ember. Imánk elején meg kell említenem ezt az őrült sokféleséget, amelyet a médiumok gerjesztenek. Tájékoztatás címén olyan fél-igazságok, egyoldalúságok, megtévesztések villódznak körülöttünk, hogy ember legyen a talpán, aki higgadtan tudja kezelni ezeket. Ez nem a mi világunk. A szükséges és elégséges mértéken túl nem érdemes rá időt, figyelmet szánnunk. Ez a mai helyzet ugyanis annyira drámai, hogy elsodor a magam, a magunk tennivalóitól. Nem válhatok egy megáradt folyóban sodródó sok pillepalack egyikévé. Ez ugyanis olyan erősen elterelheti az ember figyelmét a sok okoskodásával, hogy nem marad elég energiánk a hozzánk méltó befelé és az ég felé fordulásra. A hívő ember égre tekintve fordul befelé, hogy az élet ráeső kis zugában megvalósíthassa azt, amit békének nevez. Világosan be kell vallanom, hogy tapasztalatom szerint ahány istenkép, ahány értékszemplélet, annyi békességértelmezés. A jelen helyzetben, itt a templomban imára, nem pedig önigazolásokra jöttünk össze. Nagy a jól tájékozott magyarázkodás kísértése! Most az imának van itt az ideje.

Az emberiség magyarul beszélő, jézusi tájékozódású keresztény közösségéhez tartozom. Egy magát harcos nemzetnek is értelmező népbe születtem. A magyar háborús tények szerint 154 hadakozása volt országunknak. A békességünkért hadakoztunk? A csudát! Ugyan milyen béke született Mátyás király profi serege által? Aki számára idegenek az ilyen felvetések, az elemezze ki a magyar történelem hősködéses csatáit, háborúit. Hogy pozitívan viselni tudjuk sorsunkat, mára oda jutottunk, hogy egy elkezdett harcot nemzeti ünnepnek tekintünk, és ama harcnak pár hét múlva való leverését nemzeti gyásznappként emlegetjük. De hát magunkat, a hazánkat meg kell védenünk! Igen, de azzal, hogy jó emberekkel igyekezzünk benépesíteni a hazánkat. A mostani, világháborús veszélyként is emlegetett helyzetben úgy akarok hazámhoz, nemzetemhez tartozni, hogy abban meghatározóan megjelenjen Jézushoz igazodni akaró értékszempléletem.

A hívő ember minél jobban átéli egy krízisben a maga tehetetlenségét, annál erősebben igyekszik mozgósítani az ő Istenét. Az egyre terjedő imakezdeményezésekben olyan erős Istent kérő, biztató, neki feladatot az égre olvasó imák hangzanak el, mégoly tiszteletre méltó jószándékkal, hogy ez jó munkaköri leírásokat ad a Jóistennek, de nem indít istenképem, értékszempléletem megváltoztatására. De hát ebben a véres világban mit tehet az ember a maga nagy tehetetlenségében? Megtérhet. Beláthatja, hogy a Jóisten nem tudja kiverni a harcolók kezéből a fegyvert, még kevésbé tudja rávenni a profitorientált hatalmi világot, hogy ne tolják a Sátán szekerét, hullahegyeket hozva létre. A nagy harcos magyarok kezéből az erősebb ellenség verte ki a kardot, nem a Hadúr, nem a Jóisten. A világ nagy békességeiben ott tartunk, hogy Isten csudája, hogy még van Magyarország. Lehet, hogy eljött az ideje annak, hogy egy új imaformát is megéljünk. A dicsőítő, hálaadó, kérő és bűnbánó mellé odatehetjük az ígérő imát is. Minden imánknak alapvetően magunkat mozgósítani akaró imának kellene lennie. Égre tekintve a megtérésünkből, értékszempléletünkből fakadó tetteink komoly szándékát fejezzük ki az imában. Az ima vágyvezérelt szándéknyilatkozat. Most a békevágyat kifejező égre és egymásra tekintésünk imaóráján vagyunk. Hiszem és vallom, hogy a világbéke nem a fegyveres, katonai erőfölényből, nem az erőegyensúlyból ideig-óráig kinyögött béke. Ahogyan Bulányi Gyurka bácsi fogalmazta: „Az erőszakalkalmazók ereje egyszer elfogy, és csak a megalázottak és szelídek öröklik a földet.” Az igazi, jézusi békének, amely bennem, bennünk fejt ki erejét, ennek a békének a megvalósulási esélye abban van, hogy egyre többen lesznek, akik nem a mások által gyártott és nagy haszonnal eladott

kardokat forgatják engedelmességből, hanem kardokból ekevasat készítve tudnak bocsánatot kérni és megbocsátva élni ezen az ember által veszélyeztetett Földön. Ha, ne adja ezt az emberi gonoszság, de idáig gyűrűzik a vérontás, akkor legyenek, akik bekötözik azokat a sebeket – ha úgy adódik, az életük árán is.

Imádkozzunk! Mennyei Atyánk! Tudjuk, hogy szent az, aki hősiek fokon megéli a szeretet jézusi törvényét. Ígérjük, hogy a békétlenségek miatt kiszolgáltatott és rászoruló embertársainkat segíteni akarjuk. Ígérjük, hogy törekszünk felkészülni arra, hogy az életünk békeséges mindennapjaiból majd, ha úgy adódik, hősiek béketeremtés szülessen! Hallgass meg, Urunk!

Király Náczi

[2023. november 22-én, a Bokor Közösség békéért tartott imádságos áhítatán hangzott el a Duna-parti Piarista Kápolnában.]